

LA UNITAT DELS CRISTIANS, PREGÀRIA I CAMÍ

Del dia 18 al 25 de gener preguem molt especialment per la unitat de tots els cristians. Durant vuit dies, d'una manera especial, som més conscients de l'escàndol de les divisions entre els qui creiem en Crist, però sobretot preguem perquè el Senyor ens concedeixi avançar cap a la unitat. Tanmateix, també durant aquests dies ens cal donar gràcies per tots els avenços que es van aconseguir amb el moviment ecumènic.

Fem ben nostra la pregària de Jesucrist que tenim a l'evangeli de Joan: «Pare sant, amb el vostre poder, guardeu els que vós m'heu donat, perquè siguin u com ho som nosaltres... prego pels qui creuran en mi... que tots siguin u; que estiguin en nosaltres, Pare, com vós esteu en mi i jo en vós. Així el món creurà que vós m'heu enviat» (Jn 17,20.21).

El papa Francesc, a l'exhortació «l'alegria de l'Evangeli», ens recorda que la credibilitat de l'anunci cristià seria molt més gran si els cristians superéssim les nostres divisions i l'Església realitzés «la plenitud de la catolicitat que li és pròpia, amb aquests fills que, incorporats a ella certament pel Baptisme, estan, tanmateix, separats de la seva plena comunió». El compromís per una unitat que faciliti l'ac-

olliment de Jesucrist es converteix en un gran senyal de l'Evangeli com a Bona Nova per a tota la humanitat.

Cal esmentar que en el camí vers la unitat, l'ecumenisme, s'han aconse-

«El desig de retrobar la unitat de tots els cristians és un do del Crist i una crida de l'Esperit Sant»

guir avenços molt notables, tant en els signes com en les declaracions conjuntes. Els resultats que s'han aconseguit amb les esglésies ortodoxes i amb les comunitats eclesials sorgides de la reforma de Luter són notables: valorar les riqueses dels altres per un millor coneixement mutu, més fraternitat i solidaritat, convergència amb reflexions teològiques, i treballar conjuntament per la justícia i la pau.

Certament que el desig de retrobar la unitat de tots els cristians és un do del Crist i una crida de l'Esperit Sant;

La comunitat de Taizé ha esdevingut un símbol de la unitat dels cristians

però alhora és una recerca o camí que s'ha de recórrer amb fermesa i esperança.

Per això ens cal:

- Una renovació permanent de les esglésies i comunitats, una fidelitat més gran a la seva vocació i la conversió del cor de tots els batejats. Com més l'Evangeli sigui viscut de veritat, i no només proclamat, més a prop estarem de la unitat. És del tot necessària la conversió del cor, perquè és la infidelitat a l'Evangeli allò que ha causat les divisions i les manté.
- Si tu, jo i nosaltres som més fidels a l'Evangeli fem camí cap a la unitat.
- La pregària en comú i la pregària personal. Cal pregar constantment i sense defallir. Com diu el Vaticà II, «les pregàries públiques i privades per la unitat dels cristians s'han de mirar com l'ànima de tot ecumenisme, i amb tot dret es poden anomenar ecumenisme espiritual».
- La coneixença recíproca i fraterna. Són moltes les coses que ens uneixen i que podem aprendre els uns dels altres. Som pelegrins i pelegrinem junts.
- El diàleg entre els teòlegs i també les trobades entre els cristians de diferents esglésies i comunitats.
- La col·laboració entre els cristians de les diverses confessions en tot allò que sigui un veritable servei a la humanitat: treball per la pau, la no violència, la justícia entre els pobles i en els serveis que cal oferir a les persones més fràgils i necessitades.

Continuem fent camí amb esperança.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura de la profecia de Jonàs 3, 1-5. 10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Ves a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré». Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda». La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren amb roba de sac i s'apartaven del mal camí. Llavors Déu es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 7, 29-31

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els que tenen muller han de viure com si no en tinguessin; els qui ploren, com si res no els fes plorar; els qui estan contents, com si res no els alegrés; els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangelí segons sant Marc 1,14-20

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu. Deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

«Estar amb Jesús»

Ho diem sovint, que volem estar amb Jesús. Però estar amb Ell no és un mer sentiment de complaença d'un instant fugisser, sinó que implica un estil de vida, una manera de fer i ser davant la realitat de la nostra societat. Jesús ens crida a canviar. I això és sempre un millorar les nostres persones i les nostres relacions per adequar-les al seu projecte, que no és altre que el d'estimar i fer el bé a tothom. Estar amb Jesús demana un temps, demana una decisió i un compromís, i a voltes no ens resulta fàcil creure i viure la seva «bona nova»!

Jordi Reixach i Masachs

SALM 24

*R. Feu que conegui, Senyor, les
vostres rutes.*

**Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes,
que aprengui els vostres camins.
Encamineu-me en la vostra veritat,
instruiu-me,
perquè vós sou el Déu que em
salveu.**

**Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat
i de l'amor que heu guardat des de sempre.
Compadieu-vos de mi, vós que
estimeu tant.**

**El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als pecadors.
Encamina els humils per sendes de
justícia,
els ensenya el seu camí.**

24 de gener, sant Francesc de Sales.

Patró dels escriptors i periodistes catòlics

Aquest proper dimecres 24 de gener se celebra sant Francesc de Sales (Thorens-Glières, Ducat de Savoia, 21 d'agost del 1567 – Lió, 28 de desembre de 1622), Doctor de l'Església i patró de la família salesiana, i també dels escriptors i periodistes. I és que aquest sant va mostrar la seva vocació periodística ben aviat, amb la publicació d'uns fulls volants de temàtica cristiana que deixava de nit sota les portes de les cases per ser llegits a l'endemà. Escrivia Gerión (pseudònim de Mn. Carles de Bolós): «*Se ve que esta acción divulgadora guarda una gran analogía con la que llevamos a cabo los periodistas. Por la noche escribimos afanosamente; nuestro trabajo queda listo ya muy de madrugada y el lector recibe nuestros buenos días mientras desayuna*» (Los Sitios, 28 gener 1949).

De fet, el patronatge oficial és el de «patró dels escriptors catòlics». Així el va declarar el papa Pius XI el 26 de gener de 1923 a l'encíclica *Rerum Omnium Perturbationem*. Els periodistes se'l van fer seu. El dia de la seva onomàstica, el 1980, el *Punt Diari* publicava una pregària al sant molt vàlida encara avui: «Ajuda les empreses que ens donen publicitat. Que entenguin que el diari els és útil, i que ell ens són útils a nosaltres [...] Augmenta les vendes dels diaris».

Precisament el 24 gener és tradició que es faci públic el Missatge del Sant Pare amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que té lloc cada any el diumenge anterior a la Pentecosta. Aquesta jornada és un dels fruits del Concili Vaticà II i va ser instaurada mitjançant el decret *Inter Mirifica*, promulgat el 4 de desembre de 1963 pel papa Pau VI. En aquest sentit, aquest document és, per cert, un dels moments clau en la història de la relació entre l'Església i els mitjans de comunicació, ja que a partir d'aquí es reconeix el dret a la informació, i que l'accés a la comunicació és condició indispensable per al progrés.

Altres documents rellevants que mostren l'interès de l'Església per incidir en aquest àmbit són la instrucció pastoral *Communio et Progressio*, promulgada el 1971, en la qual es fa una crida als laics a participar de forma activa en el si dels mitjans, alhora que aquests són definits com a «dons de Déu». Així mateix, i per commemorar els vint anys de la publicació del document, el 1992 va aparèixer una altra instrucció pastoral, *Aetatis Novae*, on s'analitza el rol dels mitjans de comunicació en la societat i el seu impacte sobre la missió de l'Església.

Sant Francesc de Sales vist per Pep Claparols

MIRADOR

David Pagès i Cassú

Professor i escriptor

Una vida que fa goig

Avui, diumenge 21 de gener, fa cent anys justos que nasqué a la ciutat de Girona l'històric radiofonista i presentador televisiu Joan Viñas Bona. El Sr. Viñas fou un gran comunicador i una gran persona.

La seva carrera començà ben aviat, en mitjans de comunicació gironins. El 1949 activà la posada en marxa de la futura emissora de Ràdio Nacional a Barcelona. Aquella etapa li va permetre viure moments molt especials, com el Congrés Eucarístic de l'any 1952 o la Campanya Benèfica, amb el senyor Dalmau (l'actor Emili Fàbregas), a favor dels malalts crònics, sobretot els infants i la gent gran, que fou un clar embrió de l'actual Marató de TV3.

El nombre d'activitats professionals que dugué a terme al llarg de la seva vida fou ingent, així com les entitats

**«Que la gent fos feliç
era allò que movia el
comunicador Joan
Viñas»**

en què s'implicà. Què era allò que el movia a ser una persona tan activa? La resposta és ben senzilla: que la gent fos feliç. I per això tenia ben present aquell manament de Jesús que diu: «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat».

Morí el 2002. I ho féu tal com havia viscut –*talis vita finis ita*–: amb sentit, maduresa, pau i esperança. La vida del Sr. Viñas, caracteritzada per una dimensió altruista, cristiana, humanista i solidària, és d'aquelles que fan especial goig.

El centenari que avui celebrem ha d'ajudar que la seva petjada, ben fecunda, romanguí inesborrable.

AGENDA

— DILLUNS, 22 DE GENER

Missa de Festa Major a Llançà. A les 11 del matí, el bisbe Francesc presidirà la celebració de la Missa de la Festa Major, amb motiu de la diada de sant Vicenç.

Vetlla de pregària en comú. A les 8 del vespre, a l'església evangèlica-baptista de Girona (C/ Juli Garreta, 17), en el marc de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Hi participaran cristians de diferents tradicions (catòlics, protestants i ortodoxos).

— DIMARTS, 23 DE GENER

El bisbe Francesc visita l'escola Ve-

druna de Tordera. A partir de les 9 del matí.

Pregària per les vocacions sacerdotals. A les 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona.

— DIUMENGE, 28 DE GENER

Missa a Brunyola. A les 9 del matí el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia i beneirà les obres que recentment s'han portat a terme a l'església parroquial de Sant Fruitós.

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Iscle d'Empordà. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat del Montgrí – la Bisbal. A les 12 del migdia serà a la de Sant Iscle, on presidirà la celebració de l'Eucaristia i, en finalitzar, es reunirà amb els feligresos.

Missa amb motiu de la festa de sant Joan Bosco a la parròquia de Santa Eugènia de Girona. A les 11 del matí. Es farà memòria del fundador dels salesians, que tenen encomanada aquesta parròquia.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge tercer de durant l'any, 21 de gener de 2018. St. Fructuós, bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (+ 529). Titulars de la Vall de Santa Creu, Brunyola, Llofriu i de les esglésies dels masos de Montserinyà i Pals. Sta. Agnès, noia màrtir a Roma (+ 304). **Lectures:** Jn 3, 1-5.10 / Sl 24 / 1C 7, 29-31 / Mc 1, 14-20.

Dilluns, 22. St. Vicenç, diaca i màrtir a València (+ 304), titular de 18 parròquies. Sts. Aquilina, Oronc i Vicenç i Víctor de Girona, màrtirs a Julià (+ 303) **Lectures:** 2S, 5, 1-7.10 / Sl 88 / Mc 3, 22-30.

Dimarts, 23. St. Ildefons o Alfons, arquebisbe de Toledo (+ 667). St. Francesc Gil de Frederic, frare dominicà (+ 1746). **Lectures:** 2S 6, 12b-15.17-19 / Sl 23 / Mc 3, 31-35.

Dimecres, 24. St. Francesc de Sales (+ Lió, 1622), arquebisbe de Ginebra, doctor de l'Església i fundador, patró dels periodistes. Mare de Déu de la Pau. **Lectures:** 2S 7, 4-17 / Sl 88 / Mc 4, 1-20.

Dijous 25. Conversió de l'apòstol Pau, a Damasc, titular de Fontclara, de la capella de Sant Pau de la Calçada (Figueres), patró de Sant Pol de Mar. Acaba la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. **Lectures:** Ac 22, 3-16 (o bé: Ac 9, 1-22) / Sl 116 / Mc 16, 15-18.

Divendres, 26. Sts. Timoteu i Titus, bisbes deixebles de Sant Pau. Sta. Paula (+ 404). St. Robert de Molesme, Alberic de Citeaux i Esteve Harding, fundadors del Cister. **Lectures:** 2Tm 1, 1-8 (o bé: Tt 1, 1-5) / Sl 50 / Mc 4, 26-34.

Dissabte, 27. St. Mer, abat de Banyoles, a Sant Esteve de Guialbes. St. Enric d'Ossó, prevere, fundador de les Teresianes (+ 1896). **Lectures:** 2S 12, 1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4, 35-41.

LITÚRGIA DE LES HORES: III setmana del Salteri.

APUNTS

Inauguració de les pintures de Mn. Lluís Mitjà a la parròquia de Vidreres

El 4 de gener va fer un any de la defunció de Mn. Lluís Mitjà i Casademont, qui havia estat rector de Vidreres des del 1985. Amb motiu d'aquest primer aniversari es va celebrar una missa de record, i el diumenge 31 de desembre es va inaugurar la col·locació dels seus quadres al presbiteri de la parròquia vidreña. Tal com va recordar en unes emotives paraules una de les catequistes, amb aquests dibuixos «serem testimonis del valor que Mn. Lluís donava a la catequesi».

«Ell va voler mostrar en aquestes il·lustracions els fets essencials de la fe cristiana», va assenyalar, alhora que va convidar a contemplar-los i utilitzar-los «per fer oració i per pensar sobre què ens volia transmetre Mn. Lluís».

Conferència de Dolors Vidal sobre turisme espiritual per a joves

La doctora en Turisme Dolors Vidal va pronunciar, el dimarts 9 de gener, una conferència titulada «Turisme espiritual: una proposta per a joves» organitzada pels Manaies de Sant Daniel al Centre Cívic Sant Narcís de Girona. Vidal va presentar el projecte *Spirit Youth*, que investiga el mercat del turisme espiritual europeu amb l'objectiu de poder oferir un producte transnacional que atregui els joves. Segons va assenyalar en el transcurs de l'acte, aquest projecte s'executa a través d'una associació formada per diferents organitzacions, entre les quals es troba la Universitat de Girona. Alhora, va explicar que recentment s'ha dut a terme una prova pilot amb joves del nostre país i també d'altres indrets.

